

Strunind caii albi ai Poeziei

Constantin M. Popa

Poet venit dinspre partea științelor, Ovidiu Florentin* a descoperit că drumul cel mai scurt dintre două sentimente este versul lui. Pe baza acestui principiu, încearcă să lumineze întunericul sufletului cu superbă insolență și nemăsurat orgoliu, sfidând primejdia manierismului.

Beneficiar al educației permanente, el, matematicianul declarat, a bolit (după) și a abolit (apoi) metafora în favoarea metaforei.

Pentru că înainte de a avea ceva de spus, tot el, poetul, are ceva de scris. Sedus de obiecte, ridică temple de aer traversând / intersectând domenii senioriale (N. Stănescu, Geo Dumitrescu, M. Sorescu), dar și alte locuri comune ale teritoriului liric actual, ca un prinț și cerșetor al literelor care se dau în leagănul viselor.

Inteligența paradoxului, autenticitatea trăirii, ochii deschiși spre frumusețea cuvintelor reprezintă certitudini pentru o carieră poetică de cursă lungă (dacă va ști să nu cadă în cursa prozaicului).

* Pseudonim folosit de Florentin Smarandache în anii tinereții.

Ovidiu Florentin aparține acelor ce-și vând sufletul cărții.